

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 4. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118862080/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Vand rundt om syntes mindre at sprede Kølighed end Solvarme, og hele Flodbreddens Bue med sine mange nøgne Klippeflader aabnede sig mod Syd som et Hulspejl, hvis Brændpunkt laa foran Rathen. Jeg blev enig med mig selv og med Færgemanden om, at det ikke var noget køligt Opholdsted, jeg havde udsét mig. Men der var jo ikke langt ind til de svale „Grunde“; — og desuden, naar jeg én Gang har sat mig Noget i Hovedet, kommer jeg ikke saa let derfra igen. Kan hende, at ogsaa Skæbnen havde sin Finger med i Spillet denne Gang. Sagen viste sig at være vigtig nok til, at den kunde have gjort sig den Ulejlighed. Forresten var det da ikke Hedens Skyld, hvis jeg siden fortrød, at jeg ikke lod mig afskrække. Og har jeg da nogensinde fortrudt det? endnu den Dag idag — det er nu fem Aar siden — er jeg ikke i Stand til at besvare dette Spørgsmaal.

En eller anden Digter, — det er vist forresten nok en meget berømt en, — skal have sagt, at der er Intet saa sørgeligt som i tunge Tider at mindes lykkelige Dage. Jeg tør naturligvis ikke sætte mine Ord mod hans, især da de ere gentagne saa tit, at de næsten ere Alverdens; men ellers vilde jeg mene, at det i saadanne Tider

var endnu sørgeligere, naar man slet ingen lykkelige Øjeblikke havde at se tilbage paa. Og saa vil jeg da, i denne Anskuelse, saa godt jeg kan, søge at hensætte mig til hine Rathener-Dage og til dem, der fulgte efter.

Det viste sig strax forbundet med nogen Vanskelighed at finde et Logis. De to Gæstgivergaarde havde kun de allerringeste Værelser tilbage til temmelig dyre Priser. Jeg blev vist fra Herodes til Pilatus og maatte mangfoldige Gange gaa over den lille klare Bæk og opad de smaa Trappes-tier — fra en Skomager paa den ene Side til Bagoren paa den anden, over igen til Vægteren og tilbage til Købmanden: men enten var Værelset udlejet, eller der var to forbundne, som blev mig for kostbare. Tilsidst var Skolen levnet mig som det eneste Haab; den laa bagest, hvor Fyrreskoven begyndte.

Det var ikke Skoletid, og jeg bankede derfor trøstig paa Døren til Lærerens Privatbolig. En lille Dreng lukkede op. Han vidste ikke, om Læreren var hjemme, forsvandt et Øjeblik og før mig derpaa forbi og op ad Trappen for at vende tilbage med et Par Støvler i Haanden; derefter brød han endnu en Gang ud og holdt Indtog med en Frakke. Snart viste Skolelæreren sig, prydet med disse Ejendele,